VOL. 115. NO. 3. MARCH, 2023. 115. ÉVF. 3. SZÁM, 2023. MÁRCIUS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HÁBORÚ, ÉHÍNSÉG, FÖLDRENGÉS (MÁTÉ 24.)

Kétezer évvel ezelőtt, az Úr Jézus korában is gondoltak az emberek a világ végére, mennyivel inkább gondolhatunk erre manapság. Hogy ők mekkora világot ismertek? Ahogy előre haladunk az időben, egyre többet megismerünk az Isten által teremtett világmindenségből. Egyre jobban látjuk, hogy milyen nagy, és mégis milyen pici a mi Földünk, ez a nagy univerzumban forgó csodálatos bolygó, amelyen élünk.

Néhány hete hatalmas **földrengés** rázta meg *Törökországot* és *Syriát*. Máris nyilvántartanak ötvenezer halottat. **Háborúkról** is hallunk. Van, amit figyelemmel kísérünk, például az *Ukrajnában* folyó, egyre több áldozatot követelő háborúról. De a világ számos pontján folyik háború pillanatnyilag is, csak nem figyelünk rá.

Igénkben háborúról, földrengésről, a világ végéről tanított a Mester.

Mindannyiunkat érdekel, hogy mikor lesz a világ vége. Az Úr Jézus ebben a részben mondta azt is: *„Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen nem múlnak el."* (24,35) Ezért hát engem igazán csak az érdekel, hogy mit mond erről az Úr Jézus. E rövid elmélkedésben csak arra van mód, hogy azt vizsgáljuk, mit tanított a Mester a földrengésről, a háborúkról, a világ végéről itt, a Máté 24-ben.

I. Nem marad itt kő kövön

A tanítványok a jeruzsálemi templom hatalmas falait mutatják a Mesternek, aki így folytatta a beszélgetést: *„Bizony mondom nektek: nem marad itt kő kövön, melyet le ne rombolnának."* A tanítványok nem számítottak ilyen válaszra, ilyesmit el sem tudtak képzelni. Hogy Isten templomát valamikor is lerombolhatják? Mi meg talán arra nem számítottunk, hogy a tanítványok nem azt mondják, hogy ez lehetetlen! Hogyan történhetne ilyen? Hanem azt kérdezték: *„mikor lesznek meg ezek?"* (24,1-2)

Vagyis elhitték, hogy így fog történni. Tulajdonképpen minket is inkább a „*mikor*" foglalkoztat, mint a hogyan?

II. Mikor lesznek meg ezek?

A Mester válasza röviden ezt: **Még nem most; de hamarosan eljön a vég; nem tudja senki, hogy mikor; de készen kell lennünk rá!** Mindegyik válasz fontos.

Hogy is hangzott a kérdés? *„Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek, és mi lesz a jele eljövetelednek és a világvégének?*" A templom falainak leomlása számukra a világ végét jelentette, meg a Messiás visszajövetelét. A hármat egy nagy eseménynek látták. A templomot 40 évvel később a rómaiak lerombolták. Számunkra a háromból már csak kettő maradt. Igénkben az Úr Jézus sem választja szét a visszajövetelét és a világ végét. Úgy beszél róla itt, mint egy nagy eseményről, kétféle néven.

1. **Mikor? Még nem most!**

Ezen belül **négy** dologra hívja fel figyelmünket: Megtévesztő tanítások, ijesztő jelek, üldözés és az evangélium világméretű hirdetése. Egyenként:

a. Megtévesztő tanítások – ne higgyetek el mindent! *„Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket."* (4v)

A megtévesztés egyik veszélyes fajtája: hamis krisztusok jönnek, s azt mondják: én vagyok a Krisztus. **„Ne higgyétek!"** *"Ha valaki akkor azt mondja nektek: íme, itt a Krisztus vagy amott, ne higgyétek! Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is. Azért ha azt mondják majd nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek!"* (23-26v) Az Emberfia eljövetele mindenki számára látható lesz és mindenki egyszerre és azonnal tudomást vesz majd róla. *„Mert amint a villámlás napkeletről támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is."* (27v)

b. Ijesztő jelek: háborúk, éhínség, földrengések – ne rémüljetek meg! (6-7v) *„meg kell lenniük, de ez még nem a vég"* - ez azonban nem azt jelenti, hogy Isten akaratára történnek. De azt igen, hogy Isten tudja, hogy így lesz. Isten előre ismeri azt is, hogy mit fogunk tenni. A saját, rossz döntéseink következményei például a **háborúk**, ne fogjuk hát Istenre!

Éhínség? A közgazdászok szerint ha sikerülne jobban szétosztani a megtermelt javakat, jutna mindenkinek elégséges élelem a földön. Ha nem a személyes vagy vállalati érdek irányítana mindent, nem kellene éhen halnia senkinek.

Földrengések? Rettenetes pusztulást tud okozni egy ilyen, mint a mostani – azóta több kisebb földrengés is volt *Európában*, s a föld más részein is. *Kaliforniában* is várnak már régóta egy „nagyra". Egyszer az Úr Jézus egy konkrét földrengésre utalva így tanított: Lk 13,4-5 "*Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizennyolc, akire rádőlt a torony Siloámban, és megölte őket, bűnösebb volt Jeruzsálem minden lakójánál? Azt mondom nektek, hogy semmiképpen, sőt inkább: ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek."* Vádaskodás helyett tudomásul kell venni, hogy az

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8-9.
Youth Conference, Asbury Revival
Ifjúsági találkozó (MiniIfi) Detroit
Gyülekezeti beszámoló: New York
Amerikai ébredés (Asbury)
Cserepka János életéből, 12. rész
Gyöngéd pásztor - kottás ének
Fűr Béla rovata

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püsök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
911 Dighton Ln
Schaumburg, IL. 60173
lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV SÁNDOR HULI
1709 Moran
Lincoln Park, MI 48146
huli.sandor@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Arany János:

ÉVNAPRA

Kelsz és lenyugszol észrevétlenül:
Innep volnál, de senki meg nem ül,
Végzetes évi nap!
Oh, e tömeg más napot ünnepel;
Titkon sohajtja meg a hű kebel
Halomra dőlt oltáridat.

Emléked átkos, nyomasztó tereh:
A vérnek és könyűnek tengere
Mind, mind ahhoz tapad.
Az ember gyönge: félve néz feléd,
S mint egykor a tanitvány mesterét,
Nehéz időkben megtagad...

1850. március 15.

Különleges hónap van mögöttünk. Lapunk négy februári eseményre is reflektál, különféle formában. E sorokon most ezekre hívom fel olvasóink figyelmét.

7.8-as erősségű **földrengés** rázta meg *Törökországot és Szíriát* február 6-án. A megdöbbentő pusztulás láttán megmozdult a fél világ. Az első mentő brigádok között volt a *Baptista Szeretetszolgálat Rescue24* nevű, 19 főből és 7 kutyából álló mentőcsapata. Nyolc életet mentettek ki hatalmas, önfeláldozó erőfeszítések árán. Köszönjük! Imádkozzunk tovább a tragédiában érintettekért, a gyászolókért, a sérültekért, és az otthontalanná vált sokaságért.

Február 8-án Asburyban (Kentucky állam) **ébredés** kezdődött, melyről magyarul és angolul is olvashatunk lapunkban. Mindannyian érezzük, hogy megújulásra és ébredésre van szüksége ennek a világnak, közvetlen környezetünknek is. Sokan könyörögnek ébredésért. Meghallgatta volna kérésünket az Úr?

A hónap közepén (18-19) u.n. **Mini Ifit** rendezett a Detroiti gyülekezet. Bűnről, szabadulásról - fontos témákról hallhattak tanítást a fiatalok. Erről is olvashatunk, mindkét nyelven.

A földrengés következtében romhalmazzá vált egykori lakóépületek látványánál talán csak az szomorúbb, amikor fegyverek által szétlőtt, lakhatatlanná, romhalmazzá vált lakótelepeket, városokat látunk. Február 22-én volt az egy éves évfordulója, hogy Oroszország megtámadta Ukrajnát. A **háború** egyre szélesedik, a sebek egyre mélyebbek. Megijedhetnénk, félünk is. Imádkozunk, s az Igében keresünk tanácsot.

Tavasz lesz, mire olvasóink kezébe kerül a lapunk. Bárcsak fölengedne, élhetővé lenne újra a fagyott föld. Állítsd meg Urunk ezt az esztelen háborút! Adj békességet, gyógyulást sebesült és vérző földünkön! *(szerk)*

ÉVKÖZI GYŰLÉS 2023.

Szeretettel hívjuk és várjuk a Szövetségünkben vezetői szolgálatot betöltő testvéreinket
és gyülekezeteink küldötteit
a 2023. március 25-én tartandó Évközi Gyűlésre,
amelyet ismét a Zoom segítségével fogunk megvalósítani.

Délelőtt 11-től
(ET:11, CT:10, PT:8)
a **Végrehajtó Bizottság** tanácskozik,

majd rövid ebédszünetet követően,
délután 2-től (ET:2, CT:1, PT:11)
a Misszió- és Jótékonysági Bizottság gyűlésezik.

Készüljünk imádságos szívvel!

* * * *

TAVASZI IFJÚSÁGI KONFERENCIA

május 26-29 között

Venice, Floridában

Jelentkezés a helyi gyülekezetek ifjúsági képviselőinél

vagy Kulcsár Attilánál

502-439-8980

Minden fiatalt nagy szeretettel várunk!

Háború, éhínség, földrengés

folytatás az 1. oldalról

életünk ilyen – váratlan események is történhetnek. Ahogy én a nagy világegyetem működésére gondolok, inkább azon csodálkozom, hogy hogyan tud ilyen stabilan állni, ilyen élhető lenni ez a Föld. Telnek az évszakok, évszázadok, s a Föld, az életterünk, megvan. Hatalmas energiák feszülnek a föld gyomrában, mozog, forog minden körülöttünk, s a teremtő Isten őrző karjai alatt él még ez a világ. **Háborúk, éhínség, földrengések? Ezektől nem kétségbeesni kell, hanem ezek miatt készen kell lenni arra, hogy bármikor véget érhet a földi életünk.**

c. Keresztyénüldözés. *„Akkor majd nyomorúságra adnak és megölnek titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért.”* (9v) Már az első században is üldözték Krisztus követőit. Vértanú halált szenvedtek sokan – a Zsidókhoz írt levél 11. része is ír erről. A történelem is nyilvántartja pl. *Néró* véres keresztyén-üldözését. Megtörténhet, hogy *meginognak még a hívők is* (10v). Ezek nehéz idők leszek, de itt sem kétségbe esni kell, s meginogni, hanem reménységgel hinni az Úr Jézus szavaiban, aki azt mondta ezekkel kapcsolatban, hogy *„de aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözül”* (13v).

d. Az evangélium hirdettetni fog az egész világon, mielőtt eljönne a vég (14v). Ez már nem olyan, mint az előző néhány. Erre örömmel gondolhatunk, sőt, ebben magunk is részt vehetünk. Az evangélium hirdetése a tanítványok feladata. A mi feladatunk is!

2. Kétségtelenül el fog jönni a vég - erre az üzenetre kerül a hangsúly a *„még nem most”* után. Néhány verssel később ezt mondja az Úr Jézus: „*Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen nem múlnak el. Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül”* (35-36v). Tele van a világ találgatásokkal, hamis tanításokkal. Ha azt mondja Mesterem, hogy a "mikort" csak az Atya tudja, akkor én mások okoskodásának nem hiszek, s magam sem próbálom kitalálni.

3. Legyetek készen!

Végül ezzel a nyomatékos fölhívással int a készenlétre - visszajövetelére, és a világ végére: „*Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, melyik órában jön el a ti Uratok!... Azért legyetek készen ti is, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok.”* (42,44v)

III. Készen lehetünk

Befejezésül, vegyük észre az Úr Jézus tanításaiban, hogy nem csak arra figyelmeztet, hogy készen kell lennünk, hanem arról is beszél, hogy **készen lehetünk, hogy meg lehet maradni a nehéz időkben is, győzni lehet a problémák között is.** Ahogy a 13. versben mondta: *„de aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözül.” Péter*, pünkösdi prédikációjában *Jóel prófétát* idézve ugyanezt mondta: *„A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja. De mindaz, aki az Úr nevét segítségül hívja, üdvözül."* (ApCsel 2,20k)

Hogyan lehetünk készen? Vegyük komolyan az Igét, az Úr Jézus tanításait! Nem megijednünk kell a nehéz időktől, hanem fel kell készülnünk azokra. Kérjük és hittel várjuk a segítséget, hiszen ígérete szerint az övéit, **a Jézus Krisztusban hívőket meg fogja tartani**.

Abban kell **biztosnak lennünk,** hogy Hozzá tartozunk, hogy az Övéi, követői vagyunk - hiszen ígéretei az ilyeneknek szólnak. **Ezt tisztázni addig lehet,** amíg el nem jön a vég, addig, amíg tart a kegyelmi idő. Vagyis: **ma**. Mert ma még vár, sőt hív; ma még nincs itt a vég! Jézus Krisztus ma még elfogadja mindazokat, akik hozzá jönnek, akik tőle kérnek segítséget, akik nála keresnek menedéket, biztonságot az utolsó idők említett, vagy előre nem is látott nehézségei során.

Herjeczki Géza

LÁTNI VAGY HINNI?

“Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.” (Lk 16:31) A kárhozatra jutott gazdag, megmentési próbálkozására adott elutasító válaszát idéztem Ábrahámnak, ami szerint Mózesre és a prófétákra kell hallgatnia annak, aki nem szeretne hasonló sorsra jutni. Csakhogy sokan továbbra is úgy gondolják, ha Isten valóban létezik, miért nem teszi létét nyilvánvalóbbá? Ha Isten látványosan megmutatná magát, akkor minden kétség eltűnne és minden ember hinne. Tényleg így van? Figyeljünk meg 5 igét, amelyekben látható, meggyőző, kézzelfogható Isten jelenléte, hatalmának megnyilvánulása, mégis a nép nem hittel, hanem lázadással válaszolt.

1. A tenger kettévált: *“Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé, az Úr pedig egész éjjel visszafelé hajtotta a tengert erős keleti széllel, és szárazzá tette a tengert, úgyhogy a víz kettévált. Izráel fiai szárazon mentek be a tenger közepébe, és a víz jobbról-balról falként állt.”* (2Móz 14:21-22)

2. Az Úr enni adott: *“Ma este megtudjátok, hogy az Úr hozott ki bennetéket Egyiptom országából... Majd ad az Úr ennetek este húst, reggel pedig kenyeret jóllakásig.”* (2Móz 16:6, 8

3. Víz fakadt a sziklából: *“Én majd ott állok előtted a sziklában, a Hóreben. Üss a sziklára! Víz fakad belőle, és ihat a nép.”* (2Móz 17:6)

4. Látták az Urat: *“Látták Izráel Istenét: Lába alatt zafirkőféle volt, olyan tiszta, mint maga az ég. Izráel fiainak ezekre a vezetőire nem emelt kezet. Bár látták az Istent, ettek és ittak.”* (2Móz 24:10-11)

5. Látták az Úr dicsőségét: *“Az Úr dicsőségének látványa olyannak tűnt Izráel fiai szemében, mintha emésztő tűz lett volna a hegy csúcsán. Mózes azonban bement a felhő közepébe, egészen fölment a hegyre, és ott maradt Mózes a hegyen negyven nap és negyven éjjel.”* (2Móz 24:17-18)

Habár mindezeket látták, megtapasztalták, mégsem jutottak nagyobb hitre, hanem érzelmi hullámzásra, türelmetlenkedésre, panaszkodásra, gyakori lázadásra Istennel szemben. Mert csak a láthatókra néztek, ezért amikor nem láttak, máris célt tévesztettek és egy hatalmas talapzatra helyezett miniatűr aranyborjúban gyönyörködtek, azt imádták: *“Jöjj, és készíts nekünk istent, hogy előttünk járjon, mert nem tudjuk, hogy mi történt ezzel a Mózessel, aki felhozott bennünket Egyiptomból.”* (2Móz 32:1) Így a 2Mózes 20. fejezetében született szövetség, fényes reménység örökre meghal a 2Mózes 32. fejezetben. Hűtlenségük, törvényszegésük nem maradt következmények nélkül, mert mind elvesztek a pusztában. Ezek az emberek nem voltak ateisták, hiszen meggyőződhettek Isten létezése felől, hanem lázadozók voltak, mert megkeményedett a szívük. Gyakran félelmeikre hallgattak, szívük mélyén az egyiptomi időkről nosztalgiáztak, Mózesnek gyakran ellenálltak, pedig minden lépésük Isten gondviseléséről tanúskodott. Összegezve: **nem több bizonyítékra van szükségünk, hogy el ne kárhozzunk, hanem több hitre, élő hitre!**

Deák Zsolt

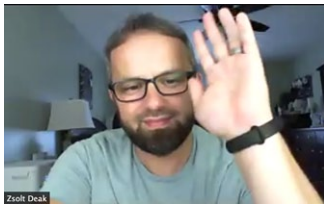

AMERIKAI ÉBREDÉS

Származhat-e valami jó Názáretből, illetve Amerikából?

A Kentucky állambeli mindössze hatezer lakosú Wilmore-ban működik az **Asbury egyetem és teológiai szeminárium.** Asbury, a történelmi metodista tradíciót képviselő teológiai intézmény. A wesleyánus szentségmozgalom legjelentősebb bástyája Amerikában. Az ott tanuló diákok között indított el a Szentlélek egy erőteljes ébredést ez év február 8-án.

Hogyan történt?

Délelőtt tíz órakor a diákok, a tanórák előtti szokásos istentiszteletre gyűltek össze a kápolnában. Elvileg 11 órakor véget ért, de néhányan maradtak még énekelni és imádkozni. Pár órával később társaik észrevették, hogy még mindig éneklés zendül ki a kápolnából. Többen visszatértek oda csak benézni, hogy mi történik. Perceken belül zsúfolásig megtelt a terem. Odabent Isten imádata folyt énekben és imádságban felváltva egy-egy élő bizonyságtétellel és bűnvallással. Nem volt híres vendégelőadó, nem volt spéci hangosítás és fényefektus, nem volt semmilyen előszervezés, nem volt meghirdetve az esemény, nem készült rá senki.

Innentől kezdve azután napokon át, éjjel-nappal 24 órában folyt az istentisztelet egészen február 21-ig, amikor az intézmény vezetője, Dr. Kevin Brown kiállt a teltházas gyülekezet elé és bejelentette, hogy kénytelenek korlátozni az összejöveteleket napi egy esti istentiszteletre, amelyre főleg 15-25 éves fiatalokat várnak. Erre a bejelentésre azért volt szükség, mert a social média által elterjedt a hír az USA-ban és szerte a világon, hogy Isten Lelke hatalmasan működik az Asbury szemináriumban. **A hír hallatára többezer ember utazott Wilmore-ba.** Braziliából, Indonéziából és más távoli országokból keltek útra, és majdnem minden amerikai államból is, hogy lássák mit cselekszik Isten az asbury diákok között. A legtöbb vendég nem tudott bejutni a kápolnába, így a kampusz szabadtéri részén több ezres tömegben imádkoztak és énekelték a kihangosított énekeket. A helyi és a megyei rendfenntartó szervek egy adott ponton már nem engedték be a kis városkába a látogatókat, mert a település nem alkalmas ekkora tömeg fogadására.

Mi történt?

Az egyik diák fogalmazta meg számomra a legérthetőbben. A „Z" nemzedékben, akik a mai fiatalok, az önhazugság és a romlottság elérte azt a legmélyebb pontot, ahonnan éhesen, szomjasan és reménység nélkül már csak egyetlen opció maradt: kiáltani Istenhez... és Isten válaszolt.

„Boldogok, aki éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégíttetnek." Máté 5: 6.

Február 23-án, az esti istentiszteletet egyenes adásban közvetítette az egyik keresztyén tévécsatorna. Az istentisztelet elemei nem változtak: rövid igei buzdítások, közös dicsőítés, imádkozás, bizonyságtételek szabadulásról, testi-lelki gyógyulásokról, imádat, dicsőítés, ima hármas-négyes csoportokban, rövid igei bizonyságtétel... Továbbra sincs sztár előadó, nincs híres énekes vagy énekegyüttes, nincs szuper technikai rásegítés, nincs semmi, csak a Szentlélek erőteljes jelenléte.

Egy résztvevő azt mondta: - *„El mentem, kicsit szkeptikusan, hogy lássam mennyire valódi ez az egész. Amikor beléptem a terembe váratlanul azt éreztem, hogy le kell vennem a cipőmet, mert a hely ahol állok, szent. A következő nyolc órát könnyek között töltöttem ott állva a tömegben, mert nem volt ülőhely, de nem vettem észre az idő múlását, és azt sem, hogy állok."*

Lukács János

ÉBREDÉSRE VÁRUNK

(János 4)

nem elég
egy szomjazó asszony
az se lenne elég
ha szomjazna az egész város

víz kell
élő víz
amit csak Jézus adhat

nem elég Jákób kútja
szívünk gyötrelmeit
az a víz meg nem oltja

jöjj Mester
ülj le ide mellénk
vagy küldj valakit
aki kész lesz a városba
visszamenni
barátai gyűlölői között
Rólad beszélni

nem rólunk
nem önmagáról
nem álmainkról
nem is valami más világról
de rólad drága Mester
élő vizet hozó
gyógyító
keresztet üres-sírt hordozó
rabságot oldozó
szomjat csillapító
bűnből szabadító
drága Mester

merre vagy?

szomjazunk éhezünk
pusztulunk elveszünk
nagy Samáriában

ne kerülj el minket
ébressz fel bennünket
gyújtsd lángra szívünket

ébredésre várunk

Herjeczki Géza

A szelídséget tanulnunk kell!

„Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok" (Mt 11:29)

A szelídség nem velünk született jó tulajdonság, hanem a bűntől megváltott és a Szentlélek által újjáformált, bennünk lakozó krisztusi természetnek megnyilvánulása. A szelídséget el kell határolnunk az intelligencia-készségtől, az ideig-óráig megharcolt és lefojtott indulatokról, mert ilyenkor csupán magunkra veszünk egy pózt, viselkedünk. A cél megszűnése után elfogy az emberi erő, újra kitör az indulat, teret nyer az őstermészet.

A szelídséget az Úr Jézustól tanulhatjuk meg. Amikor odaadjuk életünket, hogy az anyagból szerveződő testi megnyilvánulásainkat, lelki életünket, érzésvilágunkat cserélje ki a maga mennyei természetére, akkor leszünk csak birtokosai az ő természetének. A szelídség, az alázat a gyakorlati életben mindig lemondásban fejeződik ki. A mi Urunk feladta mennyei státuszát és emberré lett, lemondó élete az „ember fia" sorsában tovább folytatódott. Az erőszakot csak ezzel a szelíd-alázatos mennyei erővel tudta meggyőzni.

A fenti igehelyen a szelíd természet a nyelven keresztül, a beszédben győzedelmeskedik. A bensőben megtisztult ember provokatív légkörben is higgadt marad; szelídségének jele, hogy nyelvének mozdulása előtt a benne győzedelmes lelki erők dolgoznak, és a száj bölcsességről tesz tanúságot. A szelídség megtöri az indulat erejét. A szelíd nyelv „életnek fája", azaz mások számára közvetíti az üdvösség lehetőségét: Jézusról beszél, életet közvetít, hitre segít, Istenhez kalauzol.

Tanuljunk az Úr Jézus Krisztustól, mert ő is tanítható volt: *„Önmagamtól nem teszek semmit, hanem azt mondom, amire az Atya tanított engem."* (Jn 8:28)

(**Imádkozzunk!** *Magyarországi Baptista Egyház kiadása* az áhítat-vezetőknek, 1980.)

Dr. Fazekas László ny. lp.

ENGEDELMESSÉG

"Engedelmeskedjetek egymásnak Krisztus félelmében." Ef 5,21

Cseri Kálmán igehirdetésének befejező része

Értékkülönbség tehát nincs, de van különbség a feladatokban, és ezért van különbség az adottságainkban is. Aki ezekkel józanul számol, az kerül a helyére, az tud helyesen élni akár házasságban él, akár anélkül.

Mindenesetre **a Krisztustól kapható új élet nélkül szinte lehetetlen az, hogy hivatása magaslatán álljon egy férfi és egy nő is a házasságban.** Mert enélkül nem tudja helyesen vezetni a reá bízottakat, és **enélkül nem tud önként és örömmel engedelmeskedni az asszony a férjének**. A velünk született megromlott természet erre egyszerűen nem alkalmas. A Krisztusnak való tudatos engedelmesség nélkül minden ember csak uralkodni akar a másikon, és így lesz sok házasság trónkövetelők párbajává. És miközben királyok harcolnak egymással, és a család története háborúk története, aközben **a gyerekek tönkremennek vagy elmenekülnek otthonról.**

Ezért fontos nekünk világosan látnunk, hogy amit a Biblia *új teremtésnek* nevez, ami azt jelenti, hogy aki Jézus Krisztussal kapcsolatba kerül, elkezd neki engedelmeskedni, vagy ami még több, engedi, hogy Jézus vigye őt oda, ahova akarja, Jézus irányítsa belülről az Ő Szentlelkével, e nélkül az új teremtés nélkül nem állnak helyre azok a torzulások, amik a bűneset rontása miatt jöttek létre a két nem viszonyában. **Ez az új teremtés állítja helyre az eredetit, a régit**. Azt, amiről a Mózes 1. könyve 1. és 2. fejezetében olvasunk, és amire Jézus újra és újra visszautalt, mikor a házasságról faggatták.

Isten újjáteremtő hatalma az eredeti teremtési állapotból kizökkent embert visszahelyezheti oda. Mihelyt vele valaki igazi kapcsolatba kerül a hit által, rendeződnek az emberi kapcsolatai is. Ezek közül a legmeghittebb, a legszorosabb a házasság.

Éppen ezért azt kell mondanunk, hogy **a mindvégig boldog házasság tulajdonképpeni feltétele az újjászületés.** Az, amiről Jézus egy vallásos, derék embernek, *Nikodémusnak* azt mondta: értsd meg, **szükséges újjászületnetek**. És ezt, hogy szükséges, a Szentírás alapján szeretném kiegészíteni azzal: **lehetséges**. Az, hogy mi most itt vagyunk és éppen erről van szó, ígéret arra nézve, hogy mindannyiunk életében elvégezheti Isten az újjáteremtés csodálatos munkáját, és ennek következtében megújulhat minden emberi kapcsolatunk. Az önmagunkkal, a házastársunkkal - akármennyire elromlott is.

Természetesen ezt az újjászületést követnie kell sok emberi változásnak is. **Egyéb szempontok is kellenek a boldog házassághoz, de ez az a gyökér, amiből táplálkozhat minden egyéb,** és ami táplál is minden egyebet, ami szükséges ahhoz, hogy egy boldogtalan világban két ember igazán boldoggá tudja tenni egymást.

Ezért ismétli alapigénk is háromszor egymásután: *ahogyan Krisztus...* Bármiről van szó, a minta Ő, a mérce Ő. A szeretetre is azt mondja: *szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus szerette az egyházat.* A Jézus Krisztusba vetett igazi hit szabadít meg minket minden velünk született gőgtől, büszkeségtől, hatalomvágytól, önzéstől, lustaságtól, nehézkességtől, ami lehetetlenné teszi azt, hogy boldog házasságban éljen valaki.

A Jézusban való igazi hit ad mindannyiunknak olyan önfeláldozó szeretetet, amiről itt Jézussal kapcsolatban olvastunk, hogy Ő önmagát áldozta fel az egyházért, amit szeretett.

Egyre inkább látom, hogy csak így érdemes élni. Mert **az a szeretet, amit itt a férfiakkal kapcsolatban ír az ige, a másik oldala annak az engedelmességnek, amit az asszonyok figyelmébe ajánl**. Ugyanaz a kettő, csak a másik oldala.

Mert mi az engedelmesség? Az engedelmesség azt jelenti, hogy **odaadom magamat másoknak**. A **szeretet** meg azt jelenti, hogy odaadom magamat **másokért**, de lényegében ugyanarról van szó. És magunktól egyikre sem vagyunk képesek, de Jézus Krisztus mindkettőre képessé teszi azokat, akik Őbenne igazán bíznak.

Számtalan tapasztalat alapján nyugodtan megállapíthatjuk, hogy aki önmagát félti, az egészen bizonyos, hogy egyedül fog maradni. Akár házasságban él, akár anélkül. Aki felszabadul arra, hogy mindent kész vagyok megtenni azért, hogy a párom vagy a körülöttem élők élete meggazdagodjék, és egyre inkább önmagukká váljanak, az ilyen ember észreveszi, hogy **miközben ezért fáradozik, ő maga is egyre inkább önmagává válik**. Kibontakozik, a helyére kerül, meggazdagodik. Ez az igazi önmegvalósulásnak a bibliai útja. **Kész vagyok mindent megtenni a másikért, s eközben** - talán észre sem veszem, mások veszik észre először - **én is egyre inkább azzá leszek, akinek Isten eltervezett.**

Jézus azzal az egyszerű, de roppant szemléletes képpel illusztrálta ezt, amikor a Jn 12-ben ezt olvassuk: *"Ha a földbe esett gabonamag el nem rothad, csak egymaga marad. De ha elrothad, sok gyümölcsöt terem."* És ott van közvetlenül mellette ez a mondat: *aki szereti az életét, elveszti azt; aki pedig kész elveszíteni a maga életét, megtalálja azt.* - Ez az önmegvalósulás, amikor nem is én valósítom meg magamat, hanem az Istennek való engedelmes szolgálat közben **megvalósulok. Azzá válok, akivé Ő formálni akar.**

Ha két ember erre őszintén kész, akkor tulajdonképpen sok minden másról nem is szükséges tárgyalni. Akkor tudja az asszony tisztelni a férjét, a férj szeretni a feleségét, úgy, hogy esetleg rámegy ő maga, belepusztul, mint Krisztus is feláldozta magát. **De mi pusztul bele? A régi önző természetünk. Azt meg ne sajnáljuk,** hadd pusztuljon, mert az az akadálya minden harmonikus, tiszta emberi kapcsolatnak is.

Aki engedi, hogy meghaljon a maga önző, hiú, büszke természete, abban egyre hatalmasabban és ténylegesen élni kezd Krisztus természete. És **két önmagában Krisztust hordozó ember csak boldoggá tudja tenni egymást, és együtt boldoggá tudnak tenni másokat.** Vagy ha egyedül lesznek ilyenek, egyedül is boldoggá tudnak tenni sok más embert.

Ez mindenképpen szenvedéssel jár, mert szenvedünk amiatt, hogy ha a régi természetünk visszavonulni vagy pusztulni kénytelen. És **szenvedéssel jár az, hogy a független én helyét egyre inkább elfoglalja a kölcsönösen egymástól függő mi.** Viszont az ilyen ember nem marad egyedül. Ebben a fáradozásban találnak igazán egymásra a házastársak is, és így tudnak igazán boldoggá tenni másokat is.

Készek vagyunk-e megfizetni ennek az árát? Jézus megfizette, az Ő életével áldozott. Nekünk csak a régi természetünket kell feláldoznunk, ami miatt úgyis épp elég bajunk van. **Minden kapcsolatot átrendez az, ha valaki elkezd engedelmeskedni Krisztusnak, mert könnyebb lesz így engedni, engedelmeskedni másoknak is.** Ha valaki kinyitja a szívét Jézus szeretete előtt, akkor ez a szeretet fog átáradni rajta, és nem nekünk kell valahogy verejtékesen bizonyítanunk és produkálnunk valamiféle szeretetet, hanem valóság lesz az, hogy *az Isten szeretete töltetik ki a mi szívünkbe a Szentlélek által.* (Róm 5,5).

Az igehirdetés első részét a februári számban közöltük

NEW YORK

A New York-i gyülekezet is megtapasztalta újra, hogy jó örülni az örülőkkel, de sírni is (ha kell) a sírókkal!

2022. szeptember 25-én együtt örültünk a Jakab és Szabó családdal, amikor *Jakab Benjámin és Zsuzsa* elhozták elsőszülött kislányukat **Anitát**, hogy imádkozzunk érte. A Jakab családban ő a harmadik unoka, a Szabó családban az első unoka és első dédunoka.

Az igehirdetésben *Gergely István* lelkipásztor testvér Isten népe boldogságáról beszélt Zsoltárok 144:1-15 alapján. Ebben a zsoltárban Dávid Istennek adott hálát a győzelemért, az oltalomért, s miközben ezt tette, rájött, hogy *"Boldog nép az, akinek Istene az Úr..."*, semmi nem történik véletlenül. Ugyanakkor, az Isten népe boldogsága bővölködő élet. Isten betölti övéinek szükségét, minden körülmények között gondoskodik róluk, és ezáltal békességet is ad.

Dávid imádkozik a gyermekekért is, mert nem tudja elképzelni a boldogságot a család nélkül. *"A leányok olyanok legyenek, mint a templom mintájára kifaragott oszlop",* ott legyenek az Isten házában, hordozzák a terhet! Az oszlopok a templom díszei voltak - nem külső, hanem belső díszei. Imádkozzunk azért, hogy a belső, lelki szépségek legyenek meg ebben a kislányban is; a csendes, alázatos lélek.

A szülők, nagyszülők s majd Gergely testvér imája után köszöntések következtek az új család felé. A gyerekek szolgálata (Gergely Ruthie és Halász Rebeka vezetésével), Szabó Erika és Jakab Endre (a nagyszülők részéről), valamint Halász Johanna (vers) és Jakab Márton.

A jó Isten áldja meg e fiatal családot, a kis Anitával együtt, hogy legyenek értékes tagjai ennek a gyülekezetnek! Adjon az Úr bölcsességet, erőt, hogy nevelhessék kislányukat az Ő félelmében, mindannyiunk örömére!

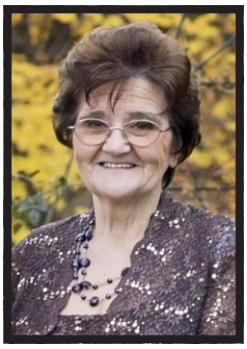

2023. január 22-én emlék istentisztelet keretén belül búcsúztunk **Máté Irénke** nénitől, akit az Úr hirtelen, rövid betegség után 77 évesen, január 3-án hazaszólított.

1945. november 11-én született *Egrespatakon*, Erdélyben, mint a család negyedik gyermeke. Már fiatalon megismerte Megváltóját, 1965. június 13-án bemerítkezett, és a kolozsvári gyülekezet tagja lett. 1975-ben kötött házasságot *Máté Sándorral,* akivel 34 évet éltek házasságban. Házasságuk első felében Kolozsváron éltek, és két gyermekük született, *Zoltán és Sándor.* 1986-ban, Isten vezetésében bízva elhagyták Romániát. Egy évet töltöttek Ausztriában, majd 1987-ben kiköltöztek az Egyesült Államokba, *New York*-ba, ahol az *Első Magyar Baptista Gyülekezet* tagjai lettek. 2009. január 8-tól özvegyen maradt, 13 éven keresztül. Mindig szívén viselte gyermekei és szerettei sorsát, odaadóan segítve őket, ahol tehette. A békességre törekvés, az együttérzés és segítőkészség jellemezte, valamint az Isten országának keresése.

Kui Livia (Irénke néni sógornője), Isten akaratában megnyugodva köszönetet mondott mindenkinek, hogy ezekben a nehéz órákban mellettük voltak. Felidézett néhány családi emléket, s hogy még a stroke előtti napon is együtt énekelték Irénke néni kedvenc énekét: „*Egy dicsérő ének zendül a szívembe szüntelen,"* melyet a gyülekezettel is elénekeltünk. Ő már célba ért, hazaérkezett!

Kulcsár Szilvi Balog Miklós: Egy gyászolóhoz című versét mondta el. Továbbá a *Voices of Joy* énekelt egy szép éneket: *It won't be long, then we'll be leaving here... we'll be going home.* Deák Ida néni emlékezett rá, mint hűséges tagra, barátnőre, akire mindig lehetett számítani, *Maria Porter* angolul emlékezett kedvenc nagynénjére, aki arra tanította, hogy *"semmi sem szakíthat el Isten szeretetétől." Kui Eszter* angolul mondta el a "*He knows it all"* című verset, majd *Gancsos György* biztatta a testvériséget a mennyei honpolgárságra és a János 6:12-t idézve, hogy az Úr Jézus által mehetünk csak oda.

Gergely István lelkipásztor a zsoltáros szavaival kezdte a prédikációt: *"tenyérnyivé tetted életem.."* (Zsolt 39). Rövid ideig vagyunk ezen a földön, rövid az élet (mint a pára, lehelet, álom). Igehirdetésének címe: *Boldogok, akik az Úrban halnak meg* (Jelenések 14:13). A halál után kétféle lehetőség van: azoknak, akik a fenevadat imádják, nem lesz nyugvásuk, de akik az Úrban halnak meg, megnyugosznak fáradozásaiktól, és cselekedeteik követik őket. Aki Istent megtagadja, arra ítélet vár. Hogyan lehet az Úrban meghalni? Úgy, ha az Úrban élünk; hinni Jézusban, elfogadni Őt, megtérés, újjászületés által.

Miért boldogok, akik az Úrban halnak meg? Mert megnyugosznak fáradozásaiktól, az élet nehézségeitől.

Kulcsár Zsolt néhány szóban angolul is összefoglalta az elhangzottakat, ő is hálás szívvel emlékezett Irénke néni vendégszeretetére, mindig szívesen fogadta a fiatalokat.

Jó volt látni a megtelt imaházat, találkozni testvéreinkkel és együtt sírni a sírókkal, ugyanakkor örülni annak, hogy lesz viszontlátás, találkozás és ez vigasztal mindnyájunkat. Éljünk Krisztusban, hogy majd együtt lehessünk vele és azokkal, akik már előre mentek!

Gergely testvér *Dora Rappard* egyik versével zárta az igehirdetést:

JÓ HELYEN

Az Úrban békén elaludtakat
messzeségben keresnünk nem szabad.
Szent Ige szól, hogy sebünk bekötözze:
Krisztusban vannak! Vele
mindörökre!

Krisztusban, nem valahol idegenben,
nem ahol álmok árnyéka lebben.
Krisztusban, ki megígérte nekünk,
hogy minden napon itt lesz velünk.

Krisztusban itt, Krisztusban ott!
Felelj: van boldogabb találkozási hely?
Nincsenek messze! Mért a fájdalom?
Ott vannak csak a túlsó oldalon!

A jó Isten vigasztalja a gyászolókat és segítsen mindannyiunkat, hogy Isten országába megérkezzünk!

Erdei Gabriella

Hálás vagyok, hogy ismét részt vehettem az ifjúsági konferencián. Még jól emlékszem az előző konferenciára, de már alig vártam ezt a különleges hétvégét. Szeretném megköszönni a detroiti magyaroknak, hogy ismét megszervezték mindnyájunknak a konferenciát. Otthon éreztem magam, annak a sok munkának és törődésnek köszönhetően, amit azért tettek, hogy ez a hétvége számunkra, a fiatalok számára, megvalósuljon. Az istentisztelet és a tanítás után a pincében ácsorogtunk, játszottunk, jobban megismertük egymást, és fánkot fogyasztottunk. Nagyon jól éreztük magunkat, sok viccel és nevetéssel, egész végig.

Szombaton villásreggeli után mindannyian elmentünk *Ann Arborba*. Elmentünk egy az igazán szórakoztató árkádba, és játszottunk néhány órát. A városban sétálva kötöttünk ki egy igazán aranyos lemezboltban, ami tele volt mindenféle bakelit lemezzel és ilyesmivel. Egy csodálatos (de hűvös) nap után vissza mentünk a templomba egy nagyszerű vacsorára, istentiszteletre és tanításra.

A téma, amiről *Huli Sándor* lelkipásztor ezen a hétvégén beszélt, a bűn volt. **Mi a bűn és hogyan ismerhetjük fel a bűnt az életünkben, és mit tehetünk, hogy a bűnt az életünkből kivágjuk.** Nekem személyesen ez a téma nagyon megható volt. Ahogy mélyebben belenéztünk, hogy mi is a bűn, arra figyeltünk, hogy Isten szemén át nézzük a bűneinket. Ahogy *John Piper* mondta *"Bűn az, amit mi csinálunk, mikor a szívünk nincs megelégedve Istennel"*. A bűn eltávolít Istentől és a szeretteinktől is. Betegen és üresen hagy minket a bűn, miután becsap a hazugságaival. Nem csak becsalogat minket, hanem megragad és kényszerít is, hogy a rabjai legyünk. De a végén csak ideiglenes a boldogság, és maradandó szomorúságban éljük az életünket.

Isten ennek teljesen az ellentétét kínálja és adja nekünk. Először is, ő nem kényszerít minket semmire, hanem hív minket, önmagához. És Ő sosem hazudik, hanem betartja az ígéreteit, és maradandó örömöt lelhetünk benne.

Billy Graham úgy határozta meg a bűnt, mint *"bármilyen gondolat vagy cselekedet, ami elmarad Istennek az akaratától"*. Ne engedjük, hogy a bűn lekössön vagy lefojtson minket, mint egy kötél, szorosan ránk kötve! És amikor rájövünk, hogy van bűn az életünkben, amit ki kell vágni, akkor Istenhez kell mennünk, hogy ez megtörténjen. Van hat fő lépés, amin át ez megtehető:

- Be kell valljuk a bűnünket, hogy ne legyen az többé titok. - Aztán szembe kell álljunk a fájdalommal, és abba kell hagyjuk a kifogásokat. - Kérjünk bocsánatot a tetteinkért (1 János 1:9). - Maradjunk elszámoltathatók egy kis csoport érett keresztyénnel együtt. - Azután változtassunk azon, amit korábban csináltunk, amiben ezelőtt vétkeztünk. - És végül legyünk hűségesek azokhoz a feladatokhoz, amelyeket Isten adott nekünk.

Nem szabad engedni, hogy a világ a hazugságait suttogja a szívünkbe! Mindnyájan bűnös emberek vagyunk, és **csak mert Jézus feláldozta magát értünk, mondhatjuk, mi hívők, örömmel, hogy meg vagyunk váltva a bűneinktől, és van örök életünk**. Isten olyan sok mindent tett értünk szeretetből, hogy mi se engedjük, hogy a bűneink Isten és közénk álljon. És azt se feledjük, hogy ezt nem egyedül kell megcsináljuk! Én ezzel a megerősített tudattal jöttem haza.

Az egyik új barátnőm elmondta nekem, hogy mi hagyott nagy benyomást benne ezen a konferencián. Ezt mondta: *"a detroiti konferencia nagyon jó élmény volt számomra, ami segített tisztázni a keresztyénséggel és az Istennel való közösségemben lévő zavart. A konferencia megmutatta nekem, hogy ha a múltban vétkeztem is, még most is bocsánatot nyerhetek, ha bocsánatot kérek. És ez valóban segített megértenem, hogy az Úr szeretettel, törődéssel és figyelemmel kísér bennünket, és most is oda fordulhatok hozzá. Ez a tapasztalat azt is megmutatta, hogy vannak olyan emberek, akik tudnak segíteni az úton, és nem kell egyedül töprengenem, vagy feladnom a kapcsolatomat önmagammal, másokkal és Krisztussal."*

Engem is nagyon jó érzéssel töltött el az a tudat, hogy vannak mellettem barátok, akikkel a nehéz életszakaszokon át ott lehetünk egymásnak. És ezek a kapcsolatok a konferenciákon virágoznak ki. Nagyon hálás vagyok azokért, akik ezt a konferenciát megvalósították mindnyájunk számára.

Amethyst Szász

Mini Youth Conference in Detroit - President's Day Weekend

It's always exciting to get to spend some more time together with the youth between our spring and fall conference, and this weekend was no different! Last month we had the opportunity to get together with a lot of the youth for a mini youth conference in Detroit on President's day weekend. The difference between our main conferences and mini youth conferences is that we try to focus more time on building relationships over the mini conferences than we would get to in a normal youth conference.

Most of us youth arrived in Detroit on **Friday** evening, with some of the youth from Cleveland arriving on Saturday. As we gathered in Detroit on Friday evening, we had the opportunity to prepare with the youth in the worship team for leading worship that weekend, the spring conference and other future conferences. Over the past few conferences we've been blessed to be able to put together a nice little group of singers, piano, guitar, bass and drum players from churches across our convention. After practice, we ate dinner with the rest of the youth and those who had arrived a bit later, and wrapped up the night at the church with some group activities that the local youth had planned.

On **Saturday** we met at the church a bit later for brunch together, which the local church had kindly prepared. Following brunch we had a group discussion on what we see as the limits between what God still allows and what is sin. *Pastor Huli* led the discussion and told us about three main filters in the form of questions that we could ask ourselves before deciding if something not mentioned in the Bible is a sin: *Does this glorify God? Does it lead to spiritual growth in our lives? Does it build others up?* If any of our answers to these questions is no, then the thing we were thinking of doing might be a sin. This is especially true if the answer to all of the questions is no.

After the discussion we headed out to the city of *Ann Arbor* which is about 40 min. drive from the church in Detroit. We went to an arcade there called Pinball Pete's and had a ton of fun with the youth! There were many skill based games like shooting basketballs into a hoop in a set amount of time. It was really great to compete against each other and win tickets that we could spend on small items at the arcade. After spending some time in the arcade, we had the chance to explore the college campus in Ann Arbor.

Later that evening we headed back to the church for dinner and we had the opportunity of leading a worship night with the worship band. Pastor Huli shared a message with us talking more in depth about the things that are on the borderline between what God allows and what is sin. Following the service we had the chance to play some more group activities that the Detroit youth had prepared.

On **Sunday** we had the pleasure of going to Church and worshiping together with the youth and the local church members! Personally Pastor Huli's message on Sunday meant a lot to me. He used a very meaningful example to show us what sin can do to our lives. The pastor had a few volunteers tie a long rope to a volunteer's hand. This signified when we let a sin into our lives. At first it's just tied to one of our hands and it doesn't bother us too much because we can still move around. As life goes, we start to get entangled in the rope of sin. The pastor then had the volunteers wrap the other volunteer in the rope. **When we live with a sin for a long time and we let it take root in our lives we become completely entangled** like the volunteer in this example. This keeps going until like in the example, the volunteer could not move at all. The pastor explained to us that just how the volunteers then untangled the first volunteer, **Jesus can set us free and untangle us from our sins. And when this happens, we tie ourselves to the solid foundation of the cross that will hold**. The pastor showed us this by tying the end of the rope to the cross in the church and had us hold the rope. We weren't tied to the rope because it's our choice to follow Jesus, we aren't forced to follow him.

After the service we officially wrapped up the mini conference and had lunch together with the youth. For those staying longer in Detroit, we headed over to the *Kovács family's home* for some games and Dinner. It was really great to get an opportunity to spend a bit more time with our youth; whether that be seeing older friends again or meeting new people too!

Lastly, I'd just like to thank the local church members from Detroit for their

tremendous hospitality! Whether that be preparing meals for us, helping the youth get to Ann Arbor or just welcoming us into their homes for the weekend, thank you for making this weekend possible!

Bence Weisz

ASBURY REVIVAL

By Saturday, Asbury University was ready. The school had not planned an outpouring of the Spirit.

The revival began at a chapel service on February 8. *Zach Meerkreebs* preached about becoming love in action. His text was Romans 12. As he started, Meerkreebs told the students, who are required to attend three chapels per week, that he wasn't aiming to entertain them. And he didn't want them to focus on him. *"I hope you guys forget me but anything from the Holy Spirit and God's Word would find fertile ground in your hearts and produce fruit,"* he said. God's Word and Jesus and the Holy Spirit moving in our midst, that's what we're hoping for...

A Black gospel trio sang a final song and chapel ended—but 18 or 19 students stayed. They kept praying.

Zeke Atha, a junior, told a documentarian a few days later that he was one of the ones who remained in the chapel. He left after an hour to go to a class, but then when he got out, he heard singing. *"I said, 'Okay, that's weird,'"* Atha said. *"I went back up, and it was surreal. The peace that was in the room was unexplainable."*

He and a few friends immediately left, sprinting around campus, bursting into classrooms with an announcement: *"Revival is happening."*

The **Wesleyan-movement school** has a tradition of revivals and a theology that teaches people to wait and watch for a divine wind to blow. The university is named for *Francis Asbury,* the early American Methodist bishop who encouraged and celebrated revivals.

By the time the revival entered its second week, there were regular announcements made about platforming celebrities. Throughout the day, ministers who didn't stop to say their own names or job titles would say, ***"There are no celebrities here, no superstars, except Jesus."*** The term *"radical humility"* was used regularly.

"I know this campus very well. It's small," Alison Perfater, Asbury's student body president, told a documentarian. *"And I know exactly which students on this campus hate each other. Those are the people I have seen praying together, singing together, hugging, crying. ... It's been totally life changing."*

What Is the Importance of Revivals?

Revivals are important for the church because we have all, at times, become dormant in our faith. We get used to the truths contained in the Bible, and they don't have a huge impact on us anymore.

Maybe we read something in the Bible, yet through our stagnant faith, we don't even consider what it says. Or maybe, we aren't even picking up our Bible anymore. Growing stagnant in our faith is terrible because we start losing focus on the Lord.

The more we lose focus on the Lord, the more prone we will become to falling into sin. It is vital that we rediscover the love we have for God as we did at the time we accepted Him as our Savior and Lord.

As we can see from the individuals at Asbury University, this revival has radically changed them. Maybe they, too, were once stagnant in their faith, yet this revival has once again filled their hearts with the joy of Jesus and the deep desire to know Him better.

Similar to what had happened at Asbury University, pastors and believers across America are praying for similar revivals to happen on their campuses. As believers, we need to also be praying for more revivals to occur across the globe.

When Asbury President *Kevin Brown* was asked about the "end" of the revival, he wisely replied, ***"You really cannot stop something that you didn't start."***

What Jesus did with Galilean fishermen, tax collectors, and persecutors of his church, he wants to do today with your life. To the degree that you are holistically surrendered to his will (Romans 12:1–2), you will be able to testify, *"I can do all things through him who strengthens me"* (Philippians 4:13). Can God use your life to forge an "entirely unexpected future" for our secularized culture?

Can Jesus send you anywhere to do anything?

Excerpts from ***CT, iBelieve, Denisonforum***

ÁHÍTAT

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. - Ézs 40,29

Ézsaiás próféta prédikációjából ehhez az egy mondathoz közeledve nem hagyhatjuk figyelmen kívül, ami eddig elhangzott! Izráel Istene a Mindenható Teremtő. Ő, a senki mással össze nem hasonlítható Úr, győzelemre indul. Jön, hogy leverje népe ellenségeit. Érkezésének híre a Sionig ér – a köztes sivatagban gyorsan épülő út a levert, ellankadt életeket meglepő reménység és vígasz megalapozottságára utal: úgy a menynyeiek, mint a földiek a rendelkezésére állnak (25-26.v.); a „senki-mással-összenem-hasonlítható"… ellenállhatatlan.

Hatalmának, Isten erejének a minőségét, a „milyenségét" érzékelteti az idézett mondat. Milyen a Mindenható hatalma? Ellenállhatatlan. És még milyen? Lehengerlő? Félelmetes? Nem, nem! **Gyengéket erősítő!**

Ézsaiás kortársai, prédikációinak a hallgatói nem így beszéltek Róla. Ki tudja miért (talán nem hallották, hallották, de nem értették – 27-28.v., talán annyira szenvedtek, hogy már hinni sem akartak), emberszabású istenségek uralma alatt nyomorogtak. *„Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé"* – nyögték. Ez a hamis istenkép nem ártatlan dolog, ez lélek-nyomorító, akár a bálványimádat. Ézsaiás evangéliuma arról szól, hogy a Mindenható ellenállhatatlan ereje idáig elér. A reménysztettségbe süllyedt hívőt, aki már megfáradt és elvesztette az erejét, még őt is megerősíti.

Ismerünk ilyen embereket. Az életük próbáin átfolynak a prédikációk, mint szitán a liszt. A Jézus Krisztus evangéliumából sem vesznek semmi ígéretest. Erőlködve megpróbálnak ellene állni az ellenállhatatlannak - méltatlanoknak tartják magukat, nemtörődömnek a Megváltót. Ez lelki fáradtságot okoz. Kiborulnak. Erőltetetté válik a lelki életük. Pedig annyit imádkoznak…

Mit tegyünk? Ézsaiás 40. fejezete azt tanítja nekem, hogy ne ostorozzam, hanem vigasztaljam a testvéreimet (hiszen én is az Úr erejére szorulok). **Legyünk a reménység evangéliumának útkészítői a modern világ sivatagjain át, egészen a Sionig!** Soha ne felejtsük, hogy *„fű a nép,"* de *„Istenünk igéje örökre megmarad."* Higgyük, hogy az Ellenállhatatlan győzelme nekünk is szabadságot kínál és igazi életet támaszt! Ne magunkra hallgassunk, hanem Neki engedjük, hogy megerősítsen bennünket!

Ha úgy vagy netán, hogy eleged van már ezekből a vallásos ukázokból, sebaj! Hallod a Megváltó Úr Jézus hívását? *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek"* (Mát 11,28). **Az Ellenállhatatlan Isten elérhető a Fiúban, aki a te Szabadítód is.**

Emlékszel Pál apostol tanúságtételére arról, hogyan nyert újra reménységet ő (2Kor 1,9-11), és a hívő élet tapasztalatai milyen meggyőződésre vezették ezekről (2Tim 1,7)? Ilyen a „nagyon erőssé tett" erőtlen ember.

Kérjünk Istentől erőt a megfáradásos időszakokra!

Novák József

ESZKÖZÜL A TEREMTŐ KEZÉBEN 12 CSEREPKA JÁNOS életéből / Petrik Karoly

(szerk: Hat nehéz év telt el a legutóbb közölt részlet és a mostani között. A hosszú "szabadságról" szól a 189-201. oldal.)

Visszatérés, az újabb csoda

Karácsony előtt, 1979. december 17-én érkeztek **Bolíviába**. Különös élmény volt újra itt lenni, találkozni régi munkatársakkal, gyülekezetekkel, testvérekkel. Margitkáék eredeti elgondolása a hajón való szolgálat lett volna, de ez betöltött volt.

A missziós ügyek teljesen a *Bolíviai Baptista Szövetség* hatáskörébe kerültek, s mindenben a közgyűlés döntött. Ez március elején esedékes. A szövetség egy új területre gondolt, Bolivia déli, *Argentinával* határos homoksivatagos vidékére, *Chácó*-ra. Itt még alig folyik evangéliumi munka, a tartományban is nagyon kevés a keresztény, baptista misszió pedig egyáltalán nincs. Jánosék türelmetlenül várták a döntést, ha az Úr ott akarja őket használni, akkor készek oda menni.

A papírügyek, működési engedélyek beszerzése ... a türelmetlen várakozás idejét élték. Luxusnak tartották, hogy szinte munkanélküliek.

A közgyűlésen megszületett a határozat, gyülekezetplántálásra *Yacuibába*, az argentin határ melletti kis városkába irányítják őket. Végre szabad utat kaptak, mielőbb indulni kell.

A konferencia vége felé, egy fiatal bányász felszólalt, aki a *Kámi* wolfram bányatelepi gyülekezetek küldötte volt. Elmondta, hogy 22 kis csoport alakult fenn a magasban az Andok nyúlványain. Itt olyan sokan gyűléseznek, hozzájuk pedig nem jut el egy pásztor sem. Nagyon várnák, hogy a közelgő ünnepeken valaki eljönne közéjük szolgálni, úrvacsorát osztani. Mély csend honolt, nem jelentkezett senki. (Legtöbben tudják, hogy levegőt is alig lehet ott fenn kapni, nem még szolgálni.)

Jánost mélyen érintette a felszólalás, kavarogtak a gondolatai: – esős évszakban szinte lehetetlen oda feljutni, több napot kellene rászánni, most amikor itt az indulás ideje…

Az alkalom végén, volt segédlelkésze *Humberto Flores* (aki időközben a szeminárium igazgatója lett,) s jól ismerte János lelkiségét, odament hozzá, és megkérdezte: Tudna-e vállalni egy Virágvasárnapi szolgálatot? A svájci missziós társaság helikopterszolgálatát megkéri, hogy vigye el őket. Tudta, hogy János erre igent mond.

Március 30-án kora reggel indultak. Az 5400 m magasban lévő Kámi bányatelep olyan ködbe burkolózott, hogy a pilóta nem tudta megközelíteni. Lejjebb ereszkedtek jóval, ahol biztonságosabb volt a leszállás. Innen gyalog, szamár-, öszvér háton, többektől kísérve jutottak fel a telepre.

„Virágvasárnapi örömünnep, áldott alkalom volt. Sokakban új tűz lobbant, sírva tettek bizonyságot a közösségből.” – A bányatulajdonos is köztük volt, örömmel látta vendégül őket, mint egykor Zákeus Jézust, s felajánlotta, hogy tehergépkocsijával leviszi őket a helikopterhez. Ez megnyugtató volt, mert alig vonszolták már magukat.

A Ford gépkocsi platójára amennyien csak elférték, felkapaszkodtak. 40-50-en is lehettek, sokan a gép-madarat szerették volna látni közelről. Margitka és János a vezető mellett, a fülkében foglalt helyet. Már a helikopter közelében voltak, amikor egy kanyarban kőomlás zárta el útjukat. A férfiak leszálltak megtisztítani az utat, a pilóta és Humberto már a gépet ment indítani. Mikor szabaddá vált az út, a motor nem akart beindulni. A férfiak hátra vonultak, hogy megtolják, közben a sofőr kiugrott egy csavarhúzóval, hogy valamit megpiszkáljon, vagy rövidre zárjon. Az út a hegy felé kanyarodott, az autó megindult, egyenest a szakadéknak. Margitka csak annyit tudott kiáltani, hogy a „kocsi mozog”! – s már zuhantak is, a sofőrt is magukkal sodorva.

Egy kiálló szikla csúcsnak csapódva az autó megpördült, rakományát leszórva zuhant 145 métert. A kőtörmeléken csúszva, s abba ágyazódva, jobb oldalára borulva rögzült. Margitka eszmélt először, fájt a feje, a háta, érezte a kövek becsapódását a nyitott oldalablakon. Hamar felfogta, hogy az egyetlen menekülési lehetőség a vezető oldali lehúzott ablak, az Úr kegyelmes gondviselése folytán. Rázta férjét, aki nehezen eszmélt:

– *Édesapa! Betemet bennünket a hegy!* János nem fogta fel mi történt:

– *Mi történik?*

Bal karját nem tudta egyáltalán használni, lába be volt szorulva, Margitka szabadította ki. Ő kivergődött a nyitott ablakon, s behajolva, nehezen mozgó párját vonszolta, segítette ki a fülkéből. Az életösztön hatalmas energiát tud mozgósítani, de bizonyára a 121. Zsoltár szavai adták az igazi erőt, amikor a szakadékból felnéztek: *„Szemeimet a hegyekre emelem... Segítségem az Úrtól jön...”* (Zsolt 121,1-2)

„Megerősítelek, meg is segítlek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.” (Ézs 41,10/b)

Hosszú időbe telt, míg felvonszolták magukat a törmelékes hegyoldalon. János csak gépiesen mozgott Margitka biztatására... Közben erősen alkonyodott, a pilóta már értesítette a missziós központot, és engedélyt kért a kórházi leszálláshoz. Sürgette az indulást a sötétedés miatt is...

Margitkánál nem mutattak ki törést a leletek. Három napos megfigyelésre ott tartották, de a sűrűn jelentkező fejfájások elkísérték haláláig. János röntgenképét mikor meglátta a doktor, azt mondta neki:

– *Valaki odatette az ujját a csigolyákra, mert ilyen törésnél teljes szokott lenni a bénulás.*

– *Tudom, Jézus volt az!* – érkezett a válasz.

Margitka leveléből: *„Jánosnak a második nyakcsigolyája tört el, és az 5-ös és 6-os csigolya közötti porckorong csúszott ki a helyéből. Vállától lefelé, mind a négy végtagra és az egész testre kiterjed a bénulás, ha a törött rész elmozdul, vagy a kicsúszott porckorong jobban beékelődik.*

Kemény áll- és tarkó-gallér rögzítette a fejét. A lábakra fokozatosan növekvő súlyok adták a húzást, majd álltól a csípőig kemény gipsz- mellényt kapott. Nagyon kínos viselet, de erre volt szükség, hogy a helyre húzott darabok jól rögzüljenek. Ő, még tíz napot kórházban töltött gyógyszerelve.

Folyton a balesetről kérdezgetett, de nem mertük megmondani a részleteket, csak otthon. Nagy kegyelem, hogy van remény a gyógyulásra.

A misszionárius társak, Goytia és Humberto testvérek társaságában alázattal hajtottuk meg fejünket az Úr előtt. 14 halálos áldozata, és 21 súlyos sérültje lett ennek a tragédiának. Ma is csoda, hogy nem égtünk ott, mert visszakapott ruháink átitatódott benzinnel, s a kőtörmeléken csúszó roncsból egy kis szikra is elég lett volna hozzá, hogy lángba boruljunk.”

Még nem végezték be küldetésüket.

„Úgy nyugtalanított már az elhúzódó várakozási idő, és olyan türelmetlenek voltunk indulásunkat várva az új munkaterületre. De az Úr lecsendesített, meg kellett tanulnunk szenvedve várni, testileg és lelkileg.” – írta Margitka.

Nemcsak a csontoknak, testi sebeknek kellett gyógyulni, hanem a szívnek, a léleknek is. Nyolc hét gipszrögzítésben (álltól csípőig körkörös gipszben, csak a karok maradtak szabadon), az magában is sok. Mindemellett a történteket feldolgozni, nagyon, de nagyon nehéz volt. Csak Őreá hagyatkozva.

„Csak Istennél csendesül el lelkem.” (Zsolt 62,2) Nemcsak ismerték a zsoltáros szavait, de személyesen is átélték: *„Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket, megsegíti”*. (Zsolt 34,10)

A könyv 202-207. oldala; *folytatjuk*

Gyöngéd Pásztor / Gentle Shepherd

Fűr Béla, 1994 — Gloria and William J. Gaither

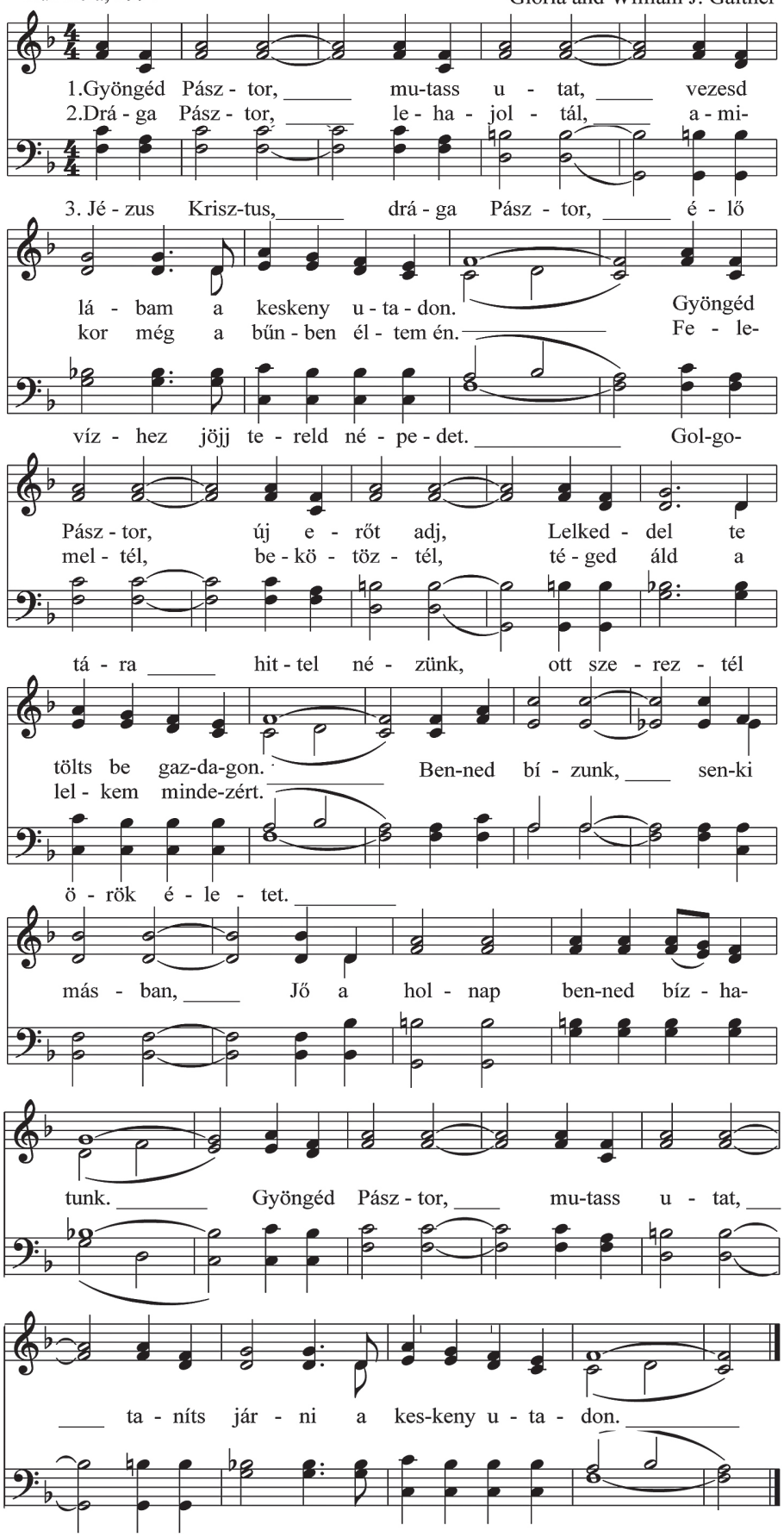

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)
Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)
Püsök Dániel (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munka társaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

TÉKOZLÓ FIÚ MEDITÁL

Rossz hírem van: meg kell térnem,
ez a világ engem
kegyetlen feláldoz.

Jó hírem van: meg lehet térnem,
haza lehet mennem
egyetlen Apámhoz.

Szilágyi József

KÖZBENJÁRÓ IMÁDSÁG

Az ember életében előfordulnak olyan időszakok, amelyben elégtelennek érezzük önmagunkat a problémák, nehézségek megoldásában. Súlyosbítja a helyzetet, ha nem ismerjük fel – netán nem ismerjük el –, hogy volna, lehetne segítségünk, támaszunk, közbenjárónk. Pedig ilyenkor van helye és óriási jelentősége közbenjáró segítségnek és segítőknek.

Az istenfélők közösségeiben ezt az imaéletünkben, imaközösségben tapasztaljuk meg, az egymásért vállalt imaharcban, atestvérszeretet, megértés és együttérzés által motivált helyzetekben. Csodálatos az ige kijelentése arról, hogy nemcsak mi imádkozunk egymásért, hanem kiúttalan helyzetünkben vállal bennünket Megváltónk, és közbenjár, imádkozik értünk (*„bűnösökért imádkozott”* És 53:12). *„Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk hát bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk alkalmas időben való segítségül.”* (Zsid 4:15-16)

Amikor Megváltónk, az Úr Jézus nevében imádkozunk, ő közbenjáróként áll mellettünk. *„Egy az Atya, egy a közbenjáró is Isten és ember között, az ember Krisztus Jézus. Aki önmagát adta váltságul mindenkiért.”* (1Tim 2:5-6) Közbenjáró szolgálatát az övéiért, értünk is, most is folyamatosan végzi. *„Krisztus az, aki meghalt, sőt, aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki esedezik érettünk.”* (Róm 8:34)

„Járuljunk az újszövetség közbenjárójához, Jézushoz, és a meghintésnek véréhez.” (Zsid 12:22,24) A bűneinkből való megtisztulás, szabadulásunk, bocsánatunk egyedül az Ő közbenjárása, értünk való áldozata által lehetséges. *„... ha valaki vétkezik, van szószólónk az Atyánál, az IGAZ JÉZUS KRISZTUS”* (1Jn 2:1). *„Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjék Isten színe előtt érettünk.”* (Zsid 9:24)

Megváltónk, a közbenjárói szolgálatot az övéi részéről is elfogadta, igényelte. Nagyon tanulságos számunkra a Bibliában is megörökített gyógyítás, amikor négyen visznek egy bénát Jézushoz, és Jézus a közbenjárók hitére és szolgálatára tekintve így szólt a bénához: *„Megbocsáttattak a te vétkeid. Kelj fel és járj.”* (Mt 9:2) Az evangéliumokban megörökített gyógyítások mindegyikében megtaláljuk a közbenjáró szolgálat fontosságát, mert a tehetetlen beteget, nyomorultat segítők vitték Jézus közelébe. *„...elterjedt az ő híre... és HOZZÁVITTÉK mindazokat, akik ... különféle betegségekben és kínokban sínylődtek ... és meggyógyította őket.”* (Mt 4:24) (Ezt a segítőkész szolgálatot, közbenjárást minden gyógyítás történetében így olvashatjuk az evangéliumokban.)

Pál apostolt fogolyként vitték hajón Rómába. Viharba kerültek, de ŐÉRETTE az egész hajó utasait, több mint kétszáz embert, megmentett az Úr (ApCsel 27).

A közbenjárás, embertársaink, testvéreink szükségeinek vállalása az Úr Jézus visszajövetelét közvetlenül megelőző időkben egyre fontosabbá válik. A nyomorúsággal telt időszak azonban megrövidíttetik majd a választottakért. Az ítélet küszöbére érkezett világ még az ítélet előtt közvetlenül is megtapasztalhatja a választottak szolgálatát. *„Ha azok a napok meg nem rövidíttetnének, egyetlen ember sem menekülhetne meg; de a választottakért megrövidíttetnek azok a napok.”* (Mt 24:22)

Csodálatosnak tartom, hogy miközben ezeket a sorokat írtam, csengett a telefon és egy 50 évvel ezelőtti munkatársam, aki éppen Amerikában tartózkodott a leányánál, telefonon hívott. Örömkönnyek között emlékezett vissza arra, hogy amikor férje három gyermekkel magára hagyta, milyen csodálatos erőt nyert az együtt-imádkozásban. És abban a bizonyosságban, hogy egy évig tartó, otthonunkba fogadása után is imádkozunk, közbenjárunk érte és gyermekeiért. Szavai kisgyermekkorom emlékeit idézték fel lelkemben, amikor nagymamám suttogó imádságaiban a saját nevemet hallottam.

Kegyelem, hogy közbenjáró, egymást támogató imádságaink meghallgattatásra találnak. Isten nyomorúságainkból szabadulást, betegségeinkből gyógyulást ad nekünk. Áldjuk az ő nevét, magasztaljuk őt azzal, hogy a közbenjárás szolgálatában használni akar bennünket.

„...a hitből fakadó imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett el, megbocsáttatik néki. Valljátok meg bűneiteket egymásnak és IMÁDKOZZATOK egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen kedves az igaznak buzgóságos könyörgése.” (Jakab 5:15-16).

Fazekasné, dr. Kelemen Erzsébet

NAGYOBB BOLDOGSÁG ADNI

Paul egy autót kapott karácsonyra a testvérétől. Karácsonyeste, amikor kijött az irodájából, egy utcagyerek ámuldozva járkált a csillogó-villogó új kocsi körül.

- Uram ez az ön autója? - kérdezte.

Paul biccentett.

- A bátyámtól kaptam karácsonyra.

A fiú meghökkent.

- Azt akarja mondani, hogy a bátyja adta magának ezt az autót, és magának ez semmibe se került? Öcsém, bárcsak...

Elbizonytalanodott.

Paul persze tudta, hogy fogja a fiú folytatni. Bizonyára azt kívánja, hogy bárcsak neki is ilyen testvére lehetne. Amit azonban a srác mondott, tetőtől talpig megrázta.

- Bárcsak - folytatta a gyermek - *én is ilyen testvér lehetnék!*

Paul csodálkozva nézett a fiúra, majd ösztönösen hozzátette:

- Elvigyelek egy körre?

- Ó, igen! Szeretném.

Rövid kocsikázás után a fiú szemében különös fény csillogott - Paulhoz fordult:

- Uram, megtenné, hogy megáll a házunk előtt?

Paul titkon elmosolyodott. Már sejtette, mit akart a fiú. Meg akarta mutatni a szomszédoknak, hogy egy nagy kocsi hozta haza. De megint tévedett.

- Megállna ott, a lépcsőknél? - kérte a fiú. Felfutott a lépcsőn, s Paul nemsokára hallotta, ahogy jön visszafelé. De már nem olyan gyorsan, mint ahogy elment. Karjaiban mozgássérült kisöccsét cipelte.

Leültette a legalsó lépcsőre, egészen odabújt hozzá, majd rámutatott az autóra:

- Itt van, Öcskös, amiről fent beszéltem neked! A bátyjától kapta karácsonyra, és egy fillérbe se került neki. Egy napon én is ilyet akarok neked adni. Akkor majd te is láthatod azt a sok szép dolgot a karácsonyi ablakokban, amiről mindig megpróbáltam mesélni neked.

Paul kiszállt az autóból, beemelte a béna fiút az első ülésre. Csillogó szemű bátyja pedig beszállt a háta mögé, és megkezdődött hármójuk felejthetetlen ünnepi kocsikázása.

Azon a karácsonyon Paul megértette, mire gondolt Jézus, amikor ezt mondta:

Nagyobb boldogság adni!

*Ismeretlen szerző (*FB)